

Luvian Veto ry
- 1930 -

LuVe- Sanomat

www.luvianveto.fi

Karri Laihonon on ollut Vedon maalitykki monissa tiukoissa tilanteissa.

Jalkapallo kolmosdivariin

Vedon edustusjoukkue on nyt korkeimmalla tasolla ikinä. Joukkue on lähtenyt nollostaan vuonna 2003, ja siitä ollaan tähän päivään kehitytty huima matka. - Tuosta joukkueesta on edelleen osa mukana, Juho Lehtonen kertoo. Nykyisin joukkueen kuviin kuuluu myös futsal, eli salijalkapallo.

Lisää sivulla 3

Melonta- retkellä kaikki Vetolaiset pysyivät kanootissa

Lisää sivulla 9

"Paras ei ole pakko olla"

- Ville Joopi kertoo kokemuksistaan Vedossa
sivulla 5

Myrsky iski hiihtoladuille

Porin Sonisphere-festivaaliakin häirinyt myrsky osui 9. elokuuta myös Luvian Vedon latualueille.

- On arvuuteltu lähtikö myrsky täältä Poriin. Se voi siis olla jopa ihan sama myrsky kuin se, joka pääsi valtakunnallisesti otsikoihin, kertoo hiihtojaoston puheenjohtaja Matti Fagerlund.

Lisää sivulla 6

Vetreä vanhus:

**Luvian
Veto
täyttää
80
vuotta**

Myrsky jätti rajut jäljet maastoon.

Pääkirjoitus

Hyvät urheilun ja liikunnan ystävät

Luvian Veto ry:n toiminta on tänä vuonna jatkunut 80 vuotta. Seuran alkutaival kuvastaa hyvin sitä, miten järjestötoiminta syntyy perimäisestä tarpeesta ja ihmisten halusta saavuttaa yhdessä päämääriä. Aluksi Luvialla urheilutoimintaa olikin ilman virallista järjestöä. Toiminta syntyi ihmisten halusta ja tarpeesta harrastaa ja viettää aikaa yhdessä. Luvialla alkuunpaneva voima oli Luvian Nuorisoseura.

Luvian Veto on vuosien saatossa vakiinnuttanut paikkansa luvialaisessa urheiluelämässä. Voimakkaan monipuolista toimintaa harrastavan yleisseuran lajivalikoimat ovat vuosien varrella vaihtuneet, on haettu ohjelmaan ajan hengen mukaisia nuorisoa kiinnostavia harrastusvaihtoehtoja. Alkuperäisistä lajeista ovat edelleen mukana yleisurheilu ja hiihto. Seuran historia kertoo siitä valtavasta innostuksesta järjestötoimintaa kohtaan ja myös uskosta siihen, että pitkäjänteinen työ kantaa hedelmää. Urheiluseurojen merkitys niin kasvattajina kuin asenteidenkin luojina ei ole vähäinen.

Monipuolista liikuntaa harrastava Veto on kasvattajaseura, jonka tehtävänä on ohjata nuoria terveellisen liikkumisen aakkosissa ja liikuntakulttuurin vaaliminen Luvialla. Toiminta-ajatus; Luoda edellytykset luvialaisille harrastaa monipuolista liikuntaa edellytystensä ja tarpeidensa mukaisesti sekä halukkaille mahdollisuuden kehittyä kilpa- ja huippu-urheilijana. Tavoitteenamme on monipuolinen perhelii-kunnan lisääminen ja kehittäminen. Nämä peruspilarit ovat tärkeitä tehtäessä työtä etenkin lasten ja nuorten kanssa, mutta myös aikuisten kanssa terveyden edistämisen lähtökohdista. Mikä voisikaan olla parempaa kasvatusta kuin se, että tuetaan yksilön kasvua vastuullisuuteen niin omasta terveydestään ja hyvinvoinnistaan kuin myös vastuuseen lähimmäisistään.

Seuratoiminta on nimenomaan huolehtimista myös koko yhteisöstä. Tätä myös me Luvian Vedossa olemme tahtoneet vaalia ja olemmekin vuosien saatossa onnistuneet luomaan tiiviit yhteistyöverkostot etenkin Luvian kunnan kanssa. Olemme ajatelleet seuran lisäksi myös koko kuntayhteisöä tarjoamalla esimerkiksi seuramme urheilumaastot kaikkien kuntalaisten yhteiseen käyttöön. Koululaisten liikuntapäivät ja urheilukilpailut ovat myös esimerkkejä hyvin toimivasta yhteistyöstä. Emme ole myöskään unohtaneet luvialaista elinkeinoelämää vaan sieltäkin olemme aktiivisesti hakeneet ja löytäneet yhteistyötahoja.

80 vuotta ei olisi tullut täyteen, ellei toiminnassa olisi ollut mukana tulisieluisia ja aktiivisia toimijoita kautta historian. Mistä nämä kultakimpaleet ovat aina löytyneetkin? Valitettavasti täytyy todeta, että tänä päivänä tuo aktiivisten puurtajien joukko on monella muulla järjestösektorilla vähenemään päin lukuun ottamatta tutkimusten valossa juuri liikunnan sektoria. Viime vuosikymmenen yksilöllisyyttä korostava ja minäkeskeinen maailmanmeno on tehnyt yhteisöllisestä järjestötoiminnasta epätrendikkään. Järjestötoiminnasta kun ei yleensä saa rahaa tehdyn työn palkaksi ja nykypäivänä talkootyö on monelle hyvin vierasta. Moni saattaa tietämättömyyttään kysyäkin, että mitä minulle tästä maksetaan. Kuten me järjestöissä toimivat tiedämme, järjestötoiminnasta palkkio on hyvä mieli, uudet tuttavuudet sekä tunne siitä, että kuuluu joukkoon. Se riittää meille emmekä me muuta vailla olekaan.

Kuntatalous on vaikeassa tilanteessa ja monessa kunnassa päättäjät parasta aikaa pohtivat, miten senttejä venytetään, jotta palvelut saadaan turvattua. On myös tultu tilanteeseen, jossa mietitään, mitä palveluita kunnan tulee kuntalaisilleen yhteisestä kukkarosta tarjota. Vapaa-aikatoimen menot kuuluvat kuntataloudessa lilliputti-sarjaan, mutta tuloina se tuottaa jättiläismäisen hyödyn, mikäli hyöty mitataan kuntalaisten elämän laatuna, terveytenä ja hyvinvointina. Vapaa-aikatoimen palveluita ei suojaa laki, joten ne ovat hyvin usein kunta-päättäjien suurennuslasin alla, siitäkin huolimatta, että sieltä saatavat mahdolliset säästöt ovat sangen marginaalisia.

Luvialla on uusi, hieno 4. sukupolven tekonurmi joka osoitti tarpeellisuutensa heti valmistuttuaan. Käyttöasteeltaan urheilukenttä lyö muut kunnan tarjoamat vapaa-ajan palvelut mennessä tullen. Voidaan siis sanoa, että tämä investointi tuli enemmän kuin tarpeeseen. Pitää muistaa että kunnilla on keskeinen rooli luoda liikkumiselle edellytykset ja olla vahva toimija terveyden edistäjänä. Tämän vuoksi Luvian Veto peräänkuuluttaakin kunnan päättäjiltä pikaista reagointia tämän hetken surkeaan, jopa ala-arvoiseen sisäliikuntatilanteeseen. Kuntaan olisi ehdottomasti saatava, niin pian kuin mahdollista, mitat täyttävä sisäliikuntahalli.

Kuntapäättäjien on tunnustettava järjestöjen merkityksellinen rooli kumppanina ja huolehdittava siitä, että kolmannella sektorilla on toimintaedellytykset myös taantuman aikana. On hyvin lyhytnäköistä politiikkaa leikata sieltä, mikä ennaltaehkäisee korjaavia toimenpiteitä ja näin ollen myös suuria kustannuksia. Toimivat ja hyväkuntoiset vapaa-ajanvietto- ja urheilumahdollisuudet tekevät kunnasta myös mieleisen asuinpaikan nuorille lapsiperheille. Luvian Veto omalta osaltaan haluaa olla parantamassa Luvian julkisuuskuvaa liikuntamyönteisenä ja hyvät harrastusmahdollisuudet tarjoavana kuntana.

Liikunnan tulee sisältyä kuntien peruspalveluihin osana hyvinvointipolitiikkaa myös tulevaisuudessa. Kansalaisjärjestöjen rooli liikunnan organisoijina kasvaa ja ammattimainen osaaminen vahvistuu. Mutta ennen kaikkea tässä ajassa korostuu järjestöjen yhteisöllinen merkitys. Luvian Veto on sen toiminnassa mukana olleille tuonut sankoin joukoin uusien kokemusten ja elämysten lisäksi myös hyviä ystäviä. Sosiaaliset suhteet ovat tärkeä motiivi lähteä pelaamaan jalkapalloa tai jumppaamaan. Vedossa on aina arvostettu seuratyöntekijöitä sekä lupaavia urheilijoita. Liikunta antaa fyysisistä ja henkistä voimavaraa, jonka arvoa on vaikea mitata. Me urheiluseurassa olemme valmiit vastaamaan urheilullisiin haasteisiin. Samalla haluamme kiittää kaikkia toimintaan osallistuneita ja toimintaamme tukeneita suurenmioisesta avusta. Tämän tuen avulla Veto pystyy säilyttämään ne asemat, mitkä sillä nyt on ja ponnistamaan entistä korkeammalle.

Liikkumisen ilo on arvo sinänsä ja se sellaisena pysyköönkin.

Kimmo Aho
Luvian Veto ry, sihteeri

LuVe-Sanomat 2010

Toimittanut: Sanna Heinonen

Avustajat: Kimmo Aho, Terttu Aho, Ari Apajasalo, Reetta Apajasalo, Matti Fagerlund, Juha Joopi, Ulla Joopi, Kimmo Kulmala, Santeri Kyrövaara, Juho Lehtonen ja Pekka Vironen

Paino: Kehitys Oy

2000-luvun menestystarina:

LuVen edustusjoukkueen matka kolmosdivariin

– Ennen vuotta 2003 ei Vedolla ollut lainkaan miesten joukkuetta piirin sarjoissa. Silloin LuVe sai kuitenkin koottua joukkueen kasaan ja ilmoittautui Satakunnan 5. divisioonaan, kertoo Juho Lehtonen nykyisen joukkueen synnystä.

Joukkueen runko koostui silloin 1981-86 syntyneistä luvialaislähtöisistä pelureista ja valmentajaksi oli saatu houkutteltua **Pekka Polttila**. Joukkueenjohtajana toimi **Altti Nummi**.

–Tuosta joukkueesta pelaa edelleen osa edustuksen mukana.

Seuraavaksi kaudeksi joukkue oli saanut jo sen verran tuntumaa lajiin, että LuVe nousi voitokkaan kauden päätteeksi 4. divisioonaan.

– Koko kauden aikana LuVe hävisi vain yhden ottelun, ja senkin sarjanousun varmistuttua. Moni muistaa varmasti maalipyssy **Karri Laiho-sen** shamppanjasuihkun kotiottelussa FC Black-jackia vastaan 1. syyskuuta 2004, Lehtonen tuumi.

4. divisioonan kausi oli seuraavana kesänä 2005 nuorelle LuVen joukkueelle raskas. Se taisteli tiukasti kynsin ja hampain sarjapaikkansa puolesta, ja vasta toiseksi viimeisellä kierroksella vierasvoitto 3-2 Merikarvian Innosta, sekä

viimeisen kierroksen tasapeli kotona Kokemäen Palloa vastaan varmistivat paikan säilymisen.

Paluumuuttaja saa joukkueen nousuun

Kaudelle 2006 LuVe sai paluumuuttajan, kun 12 vuotta muissa seuroissa kierrellyt Juho Lehtonen palasi pelaaja-valmentajaksi kasvattajaseuraansa. Lehtonen oli mielenkiinnolla seurannut LuVen toimia sivusta ja päättänyt antaa valmennustietonsa luvialaisseuran käyttöön. Tästä alkoikin muutos koko edustuksen toiminnassa. Harjoitteluun tuli suurin muutos kun joukkue alkoi harjoittelemaan 2-3 kertaa viikossa. Lehtonen saikin joukkueen innostumaan harjoittelusta ja joukkue alkoi kehittymään.

–Alkuun oli hieman käynnistämistä vaikeuksia, mutta kyllä se pian loppui, kun pelaajatkin huomasivat treenaamisesta olevan todella hyötyä, Lehtonen muistelee omia alkuaikojaan valmentajana.

Joukkue sijoittui tuolla kaudella 4.divisioonan viidenneksi. Pelillisesti mentiin silti aimo harppauksin eteenpäin.

Vastoinkäymisiä treenaamisesta huolimatta

Kaudeksi 2007 valmentaja **Isto Leppänen** tuli Lehtosen houkuttelemana mukaan edustuksen valmennusryhmään. Leppänen vaikutti samalla Satakunnan C-junioreiden piirijoukkuevalmentajana, joten kovan luokan vahvistus valmennustiimille oli kyseessä. Seuraavalla kaudella joukkue aloitti ensi kertaa talviharjoittelun. Helmikuun alusta joukkue trenasi 2-3 kertaa viikossa. Joukkue oli keväällä fyysisesti paremmassa kunnossa kuin koskaan. Kauteen lähdettiin kovin

odotuksiin tavoitteena kolmen parhaan joukkoon sijoittuminen. Kaudesta tuli kuitenkin monen yllätykseksi melkoinen pannukakku. LuVe jou-tuikin yllättäen putoamis-taisteluun ja varmisti vasta kauden toiseksi viimeisellä kierroksella säilymisensä Nelosessa 2-0 voitolla Mäntyluodon Kiristä.

–Joukkue pyrki pelaamaan hyvää jalkapalloa, mutta tuloksia ei vain tullut, Lehtonen muistelee kautta.

Uuteen taisteluun ja kolmosdivariin

Seuraavalla kaudella 2008 LuVe oli jo selvästi paremmin valmiina taisteluun kärkisijoista. LuVe sai muutaman hyvän vahvistuksen joukkueeseen ja harjoittelukulttuuri oli jo iskostunut joukkueen toimintatapoihin. LuVe taisteli aivan loppuun asti kahden joukkoon ja nousuun oikeuttaville sijoille pääsystä. Toiseksi viimeisen kierroksen raskas viime hetkien 2-1 tappio Nakkilan Nastalle romuttivat nousuhaaveet Nastan sekä Pitun noustessa Kolmoseen, LuVen jäädessä kolmanneksi sarjassa. Kauden aikana LuVe hankki kautta aikain historiansa ensimmäisen ulkomaalaisvahvistuksen, kun hollantilainen **Arjan Drees** kantoi vihreää paitaa yllään 8 ottelussa tehden 3 maalia.

– Joukkue meni tuolla kaudella henkisesti ja pelillisesti valtavasti eteenpäin. Se työ, mitä oltiin 3-4 kautta tehty, alkoi näkyä kentällä yhä selvemmin. Nyt lähdimme moneen otteluun jo selkeänä ennakkosuosikkina, Nasta ja Pitu olivat vielä luokkaa parempia ja ansaitsivat nousunsa, Lehtonen kertoo.

Kaudella 2009 LuVe jatkoi siitä, mihin edellisellä kaudella oli jääty. Tällä kertaa LuVe taisteli tiensä kärkijoukkoon. Nousua 3.divisioonaan saatiin odottaa silti siihen asti, että Musan Salaman

edustusjoukkueen nousu 2. divisioonaan varmistui. Sen jälkeen historiallinen paikka Satakunnan kolmosessa oli tosiasia.

–LuVe hävisi koko kaudella vain yhden ottelun, joten nousua voidaan pitää melko ansaituttuna. Koko joukkueessa näkyi kaudella tekemisen meininki, ja palkinto tuli lopussa, Lehtonen kehuu.

Uusi divari ja uusi nurmi

LuVe lähti kauteen 2010 kohti uutta ja tuntematonta. Joukkueeseen hankittiin muutama pelaaja, joilla olisi Kolmosen kokemusta ja motivaatiota edustaa LuVeä. Harjoituskauden tulokset eivät luvanneet kovin hyvää. Kolmosen jengit nuijivat LuVen järjestäen runsasmaalisen talven harjoitusotteluissa.

Kauden alkuun LuVe sai kuitenkin palaset lokahtamaan kohdalleen ja taisteluilmeen löytymään.

LuVe sai juhannukseksi uuden tekonurmen käyttöönsä ja harjoitteluolosuhteet paranivat melkoisesti. LuVe hävisi kevätkierroksen ottelusta vain kolme ja käväisi parhaimmillaan kolmannella sijalla monien äimistellessä joukkueen tuloksia. Loppukausi ei mennyt aivan samalla tahdilla, mutta 5 voittoa ja 17 pistettä eivät missään nimessä ollut huono suoritus nousijoilta Kolmosessa, joka on selvästi kovempi sarja kuin Nelonen.

– Alkukaudesta saimme joukkueen antamaan kaikkensa kentällä ja se myös näkyi tuloksissa. Loppukaudella selkä ehkä hieman suoristui, ja me emme ole vielä aivan sillä tasolla, että siihen on varaa. Harjoitteluolosuhteet ovat nyt kunnossa ja pohjat on vasta rakennettu tulevaisuuden LuVeä ajatellen, nyt alamme kehittämään luvialaista jalkapalloa toden teolla.

LuVe perusti 2010 kaudelle myös reservijoukkueen, joka pelasi Satakunnan vitosdivisioonassa sijoittuen peräti kolmanneksi. Joukkueen idea on, että kaikki halukkaat saisivat pelata ja harrastaa jalkapalloa LuVessa tasosta tai taustasta riippumatta. Tekonurmiaikaan siirtyminen on antanut mahdollisuuden harrastaa futista ympäri vuoden huippuolosuhteissa.

–Futsal eli salijalkapallo on antanut oman lisänsä talven harjoitteluun, Lehtonen iloitsee.

Edustusjoukkue kuvassa:

Yläriivi (vasemmalta): **Isto Leppänen** (valmentaja), **Lars-Erik Boenisch**, **Aki Ojala**, **Riku Ruuti**, **Miikka Valo**, **Timo Riihentupa**, **Lasse Piira**, **Olli Piira** Keskirivi: **Ville Myöhänen** (huoltaja), **Juha Heini**, **Santeri Kyrövaara**, **Ville Isokorpi**, **Johan Nilsen**, **Teemu Piira**, **Ville Hakala**, **Juuso Uusi-Rasi**, **Thomas Zwick**, **Altti Nummi** (joukkueenjohtaja) Alarivi: **Joona Uusi-Rasi**, **Timo Lehtonen**, **Mikko Luukkanen**, **Juho Lehtonen** (pelaajavalmentaja), **Jesse Nummi**, **Timo Hakanen**, **Mikko Rajala**.

Hollantilaisvahvistus **Arjan Drees** liittyi LuVen riveihin kaudella 2008 ensimmäisenä ulkomaalaisvahvistuksena.

Fc Luventus: Vuonna 1999 syntyneet ovat kova tiimi

– Kesällä 2004 seisoskelin katsomassa omien poikieni jalkapalloharjoituksia Luvian urheilukentällä. Silloinen F8 joukkue harjoitteli Pekka Valtasen, Tony Leppäsen ja Juha Riihimäen kanssa. Joku heistä oli vetämässä nuoremmille, 1998 ja muutamalle 1999 syntyneelle omia harjoituksia. Joku heistä kysyi, että vetäisinkö tätä pienempien pelimiesten porukkaa. Vastasin, että sopii. Pian huomasin olevani vetovastuussa useamminkin. Sillä tavalla on varmasti tapahtunut useammallekin juniorivalmentajalle, paljastaa **Kimmo Kulmala**.

– Kesällä 2005 aloitimme sitten **Fagerdahl**in **Timon** kanssa 1998–1999 syntyneiden G7 -joukkueen valmentamisen. Osallistuimme G7 -leikkimaailmansarjaan, Kulmala kertoo.

Leikkimaailmansarjat ovat Suomen palloliiton juniorisarjoja, joissa ei lasketa pisteitä eikä pidetä taulukoita. Kaikki pelaa -säännöillä jokaiselle pelaajalle varmistetaan peliaika tasapuolisesti.

Kesällä 2006 vuonna 1999 syntyneet pojat pelasivat vuotta vanhempien kanssa samassa F8 -joukkueessa. Joukkuetta Kulmala valmensi edelleen Fagerdahlin kanssa.

– Kesällä jatkoimme leikkimaailmansarjassa ja loppiaisena 2007 joukkue osallistui ensimmäistä kertaa MuSan loppiaisturnaukseen.

Seuraavana kesänä vuonna 1999 syntyneet osallistuivat edelleen leikkimaailman F8 -sarjaan, nyt joukkueensa vanhimpina. Useimmat pelaajat pelasivat myös F9 -joukkueen mukana.

– Talvella 2007–2008 aloitettiin talviharjoittelu. Joukkue treenasi ja pelasi sunnuntaisin koulun liikuntasalissa. Talviharjoituksista vastasi **Manu Haavisto** ja minä olin opettelemassa valmennustehtäviä.

– Kesällä 2008 pelattiin F9 -leikkimaailman sarjaa. Joukkuetta vahvistettiin muutamalla vuotta nuoremmalla pelaajalla. Muutamat pelaajat pelasivat edelleen vanhemman ikäluokan kanssa. Valmennuskuvioissa tapahtui sen verran muutoksia, että Timo siirtyi valmentamaan E10 -joukkuetta ja minä F9 -joukkuetta. Hoidin molempien joukkueiden joukkueenjohtajan töitä. Treenit pidettiin usein yhdessä. Syksyllä kävimme FC Rauman syysturnauksessa ja TUL:n avoimissa Satakunnan mestaruuskisoissa, Kulmala kuvailee.

Futsal ja tytöt mukaan kuvioihin

Talvella 2008–2009 osallistuttiin ensimmäistä kertaa E10 Futsal -sarjaan. Talviharjoitukset pidettiin perjantaisin ja sunnuntaisin läpi talven koulun liikuntasalissa. Talviharjoitteluun lisättiin myös keväällä lenkkitreenit kerran viikossa. Pääsiäisenä 2009 osallistuimme ToVe:n pääsiäisturnaukseen ja huhtikuun lopussa SPL:n keväturnaukseen. Molemmat turnaukset pelattiin Porissa Karhu-hallin hienoissa sisäolosuhteissa.

Ulkokausi avattiin keväällä 2009 PiTu -turnauksella. PiTu -turnauksessa oli mukana myös ensimmäistä kertaa joukkueen uusi valmentaja **Ari Suonpää**. Ari toi valmennukseen uuden pelillisen näkemyksen. Samana vuonna tytöt löysivät jalkapallon ja FC Luventuksen. Silloisen E10 -joukkueen harjoituksiin vakiintui noin kymmenkunta tyttöfutaajaa. E10 -leikkimaailmassa pelattiin kevät yhdellä joukkueella, ja syksyllä oli

jo sekä poikien että tyttöjen joukkue. Valitettavasti molemmille joukkueille ei löytynyt vetäjiä, joten Ari ja minä vedimme molempien joukkueiden pelit syyskaudella. Joukkueenjohtajana toimi **Kimmo Aho**.

Joskus täytyy pitää taktiikkapalaveri kentän laidalla.

Naisten EM-kisojen aikaansaamassa nosteessa E10 -joukkueeseen tuli mukaan monen ikäisiä tyttöpelaajia: mukana oli vuosina 1997–1999 syntyneitä.

Poikien kanssa pelatessa tytöt saavat olla vuoden vanhempia kuin pojat. Yli-ikäisenä tytöt saavat olla kaksi vuotta pelattavan sarjan poikia vanhempia.

– Tyttöjen mukaantulo toi valmentamiseen ja ryhmän muodostamiseen uusia haasteita. Aluksi tytöille pidettiin treenejä omassakin ryhmässä, mutta vähitellen päästiin siihen, että treenit vedettiin sekaryhmissä.

Käytännössä syy ryhmien yhdistämiseen oli valmentajien määrän vähäisyys. Valmennuksellisesti haasteellisinta oli uusien pelaajien perustaitojen kehittäminen. Syötöt ja haltuunotot omaksuttiin pikkuhiljaa.

”Kärkkärit” eli kärkipotkut alkoivat poistua käytöstä. Ryhmähenki koheni koko ajan ja tytöt ja pojat oppivat hyväksymään toisensa pelikaverina.

Matkustusta maan ympäri

Elokuussa 2009 osallistuttiin Huittisissa pelattuun Volkkari -turnaukseen.

– Turnauksesta parhaiten muistiin jäi varmasti monelle huittislaisen Pyry -pojan putoaminen yleisurheilukentän vesiesteeseen ja sairausauton saapuminen paikalle. Ikätoverin kunnosta ja paranemisesta oltiin huolissaan ja sitä kyseltiin myöhemmin myös pelaajan valmentajalta. Onneksi tapauksella oli onnellinen loppu.

Syksyn 2009 kruunasi joukkueemme ensimmäinen yön yli kestävä turnaus Kauhajoella Messu Cupissa. Paikalle matkustettiin lauantai-aamuna omilla autoilla, ja majoitus oli Pukkilan koululla.

Pelien lomassa ehdittiin käydä uimassa Kauhajoen uimahallissa ja lauantai-illan ohjelmassa oli myös turnausdisco. Lauantai-illan viimeisenä ohjelmalla Ulla-huoltajan Mafioso -peli nukutti ja rauhoitti mukavasti kaikki nukkumaan. Lopullinen sijoitus turnauksessa oli kymmenes. Joukkueen tsemppari -pelaajana palkittiin **Johanna Kivekäs**. Paluumatkalla poikkesimme vielä Karijoella tutustumassa Susiluolaan.

Lokakuussa FC Luventuksen pelaajista **Severi Aho**, **Eetu Näyrä** ja **Joona Kulmala** osallistuivat ensimmäisinä LuVelaisina Satakunnan piirin Tai-

Vauhdikasta menoa Messu Cupista Kauhajoelta vuonna 2009.

tokisoihin. Syysloman aikana joukkue osallistui jälleen TUL:n avoimiin Satakunnan mestaruuskisoihin.

Talvella 2009–2010 osallistuttiin E11 Futsal-sarjaan. Futsal-kauden aloitti Futsal Opening-turnaus Karhuhallissa ja päätti helmikuussa pelattu miniturnaus Huhkolinnessa Huittisissa. Talvikaudella 2009–2010 pelattiin jalkapallossa harjoituspelit Musaa, Pallo-Iiroja ja FC Raumaa vastaan.

– Talvikaudella mukaan joukkueeseen tuli Kuivalahden lahja jalkapalloilevalle maailmalle,

Raitasen Noora ”tuulennopea” oikeanpuolen laituri.

Uuden kentän riemut

Kun ulkokausi 2009 oli pelattu loppuun alkoi urheilukentän remontti. Keväällä 2010 harjoitukset pidettiin aluksi Peränkylän koulun hiekkakentällä ja sitten Niemenkylän nurmikentällä. Uusi uljas neljännessä sukupolven tekonurmi otettiin virallisesti käyttöön lauantaina 19. kesäkuuta 2010. Avajaisissa FC Luventuksen joukkueet

pelasivat toisiaan ja muutamaa vierailevaa joukkuetta vastaan. E11 vastustajaksi oli tullut FC Rauma ja F9 vastustajaksi oli matkustanut ToVe Porista.

– Kevään 2010 huippuhetki oli Luiz Antonio-turnaus 21.–23.5. Seinäjoella. Turnaukseen lähdettiin perjantaina omilla autoilla. Majoitimme Seinäjoella Marttilan koululla ja pelit pelattiin nurmikentillä Seinäjoen raviradalla. Pelien välissä pelasimme hippaa ja kaukalofutista Marttilan koulun pihassa. Lauantai-iltana söimme turnauspitseriassa. Pizzat olivat hyviä, mutta jonottaminen kesti melkein tunnin, Kulmala muistelee.

Urheilullisesti menestys oli loistavaa. Lauantaina alkulohkossa kohdattiin VPS mustat Vaasasta, Sepsin Seinäjoelta ja TP:n Kauhavalta. Sunnuntaina pelattiin JJK Dragonsia ja Maalah-tea vastaan. FC Luventus sijoittui lohkossaan hienosti toiseksi, ja päätyi lopulta turnauksessa sijalle 8.

– Tulos oli kerrassaan hieno, koska kohtasimme kahden veikkausliigajoukkueen juniorit, joita vastaan pelasimme ihan kelvolliset pelit. JJK:n laitoimme välillä todella ahtaalle, Kulmala tuumii.

Joukkueen tsemppari -pelaajana palkittiin **Elsa Majuri**.

Jako White- ja Green-joukkueisiin

Kesällä 2010 FC Luventus E11 pelasi kahdella joukkueella; White ja Green. White oli tyttöjen joukkue ja Green poikien joukkue. Yleensä kuitenkin peluutimme tyttöjä ja poikia sekaisin molemmissa joukkueissa. Keväällä **Erkki Kivekäs** aloitti joukkueiden yhteisenä joukkueenjohtajana. Syksyn ulkokauden päätöturnaus oli Pallo-Iirojen 80-vuotisjuhlaturnaus Raumalla 21.–22. elokuuta 2010. Alkulohkossa pelattiin sijalle neljä. Sijoitusottelun voitto toi FC Luventukselle sijan seitsemän, joka oli kesän 2010 paras sijoitus. Turnauksessa joukkueen parhaina palkittiin Eetu Näyrä ja **Elsa Mattila**.

– Jalkapallokauden päättäjaisissä pelasimme perinteisen ”vanhemmat vastaan lapset” -pelin Luvian urheilukentällä. Pelin jälkeen päätöstilaisuudessa palkittiin E11 -joukkueesta kauden tsempparipelaajana Noora Raitanen, tree-naripelaajina **Anu Nikkonen** ja Joonas Kulmala, sekä kehittyjäpelaajina Johanna Kivekäs ja **Aleksi Selin**.

Tavoitteena urheilulliset ja yhteisölliset huippuhetket

– Uusi hieno tekonurmi on pidentänyt joukkueemme ulkokautta huomattavasti. Sunnuntaina 24. lokakuuta pelasimme harjoituspelejä MuSaa vastaan. Syyslomaviikolla 27. päivä lokakuuta FC Luventus osallistui ensikauden sarjoilla pelatussa TUL:n avoimissa Satakunnan mestaruuskisoissa Karhuhallissa D12 –sarjaan, Kulmala kertoo tuoreimmista uutisista ja jatkaa:

– Pelit pelattiin 9v9 -pelinä. Pelillisesti kehitystä tapahtui loppua kohden eli viimeinen peli oli parasta jalkapalloa, vaikkakaan menestystä ei tällä kertaa tullut. Lauantaina 30. lokakuuta osallistuimme Futsal Opening -turnaukseen Karhuhallissa. Talvella 2010–2011 pelaamme sitten Futsalina ensimmäistä kertaa D12- piirinmestaruussarjassa.

FC Luventuksen tulevien kausien tavoitteena on tarjota pelaajille paljon urheilullisia ja yhteisöllisiä huippuhetkiä. FC Luventuksen harrastajamäärät ovat jatkaneet tasaista nousua vuodesta 2006. Yhteishenki on ollut hyvä sekä joukkueen sisällä että vanhempien keskuudessa. Vanhempien aktiivisuuden ansiosta joukkueella on ollut mahdollisuus osallistua yön yli kestäviin turnauksiin.

– Aina on löytynyt valmentajien ja joukkueenjohtajan avuksi huoltajia, jotka ovat tarjonneet kyytejä ja osallistuneet toiminnan pyörittämiseen. Suuri kiitos kuuluu myös seuralle, joka on tukenut joukkueemme toimintaa ja mahdollistanut osallistumisen erilaisiin turnauksiin, Kulmala kehuu.

Viime kesän LuVe E10:n matka Joukkueeksi isolla J:llä

– Ensimmäinen muistikuvani joukkueesta on Toejoen kentältä neljän kesän takaa. Silloin joukko 6-7-vuotiaita poikia ja tyttöjä mustavalkoisissa, hieman liian suurissa pelipaidoissaan haastoi innokkaalla asenteella pelikokemukseltaan kovemmat vastustajat yksi toisensa jälkeen. Vaikka se oma hyökkäyssuunta aina ei ollutkaan ihan kaikille selvä pelipaikasta puhumattakaan, taisteli tuo joukkue tiensä ainakin minun sydämeeni, kertoo valmentaja Ari Apajasalo

Hänen mukaansa noista hetkistä on kuljettu pitkä matka tähän päivään, monta hikipisaraa ja muutama kyynelkin vuodatettu vuosien aikana. Muutama pelaaja on jäänyt pois ja jokunen tullut uutena lisää, mutta joukkueen runko on säilynyt lähes muuttumattomana jo usean vuoden ajan. Sillä on Apajasalon mukaan saatu aikaan Joukkue isolla J:llä.

– Viime kesänä, kesällä 2010 silloinen E10-joukkue pelasi yhteensä 16 ottelua, joista se hävisi ainoastaan 3. Siitä jokainen voi määritellä joukkueen tason. Tähän on päästy paitsi pelaajien lahjakkuudella, ympäristöisellä harjoittelulla ja

talven futsal-otteluilla, niin etenkin tuolla mainitulla innolla ja asenteella. Toivottavasti tämä joukkue säilyy koossa ja saa pelata yhdessä vielä monta hienoa vuotta, hän toivoo.

Kesän 2010 joukkue pelasi seuraavassa kokoonpanossa: **Jani Aaltonen, Johanna Aaltonen, Iisakki Aho, Roope Heikkinen, Ville Joopi, Konsta Kulmala, Veera Lahtinen, Eetu Näyrä, Tuomas Sengström, Tomas Sengström ja Valtteri Sikoniemi**.

”Paras ei ole pakko olla, mutta haluaisin olla hyvä”

Ensimmäistä kertaa Vedon toimintaan 3-vuotiaana maastojuoksukisoissa osallistunut **Ville Joopi**, 10, on todellinen seuran kasvatti. Villen suosikkilajiksi on nykyään noussut hiihto, vaikka hän harrastaakin Vedossa myös jalkapalloa, futsalia ja yleisurheilua. Hyviä urheilumuistoja Villeltä löytyy paljon.

– Oli hienoa kun oltiin jalkapallosta Seinäjoella Luiz Antonio Cupissa, ja kun oltiin Hopeasompaviestissä hiihtämässä Punkalaitumella **Lehtimäen Leevin** ja **Näyrän Eetun** kanssa.

Luiz Antonio Cup sujuikin joukkueelta hienosti, joukkue sijoittui alkulohkossa toiseksi ja lopputuloksissa 8:nneksi. Hopeasompaviestissä oltiin liikkeellä enemmänkin kokeilumielessä.

Tulevaisuuden tavoitteet urheilussa Villellä on hyvin mielessä:

– Haluaisin olla hyvä. Ei olisi pakko olla paras, mutta olisi kiva olla hyvä.

Silloin kun Ville ei urheile, kuluu aika partiassa, lukien tai piirrellen. Niinpä ohjelmaa löytyykin lähes jokaiselle päivälle. Siitä huolimatta löytyy vielä laji, jota olisi hauska kokeilla:

– Tennis on ollut kivaa, kun on joskus käyty lätkimässä kentällä, hän kertoo.

Jalkapallojaosto

Puheenjohtaja
Harri Lehtinen

Jäsenet
Altti Nummi
Juho Lehtonen
Isto Leppänen

Ari Suonpää
Ari Apajasalo
Kari Kivistö
Juha Riihimäki

Myrsky teki tuhojaan

– Ladut kuntoon heti kun lumitilanne sallii

Hiihdon harrastaminen Luvialla on jatkunut innostuneesti myös 2000-luvulla.

–Antti Tuominen ja Tapani Marjanen ovat pitäneet ladut hyvässä kunnossa, kehuu hiihtojaoston puheenjohtaja **Matti Fagerlund**.

LuVella on tällä hetkellä hyvät välineet latujen tekemiseen, myös yhteysladut Ylisten- ja Pinkjärven laavuille on pystytty hoitamaan. Kilpailuja on ollut hyvä määrä: Sarjahiihtoja 4-5 kaudessa, ja seuran mestaruus- ja kunnanmestaruushiih-

dot on järjestetty yhteistyössä Palo-88:n kanssa. Lisäksi on järjestetty veteraani- ja kuutamohiihtoja.

Majan kahvio on ollut auki kilpailupäivinä, hiihtolomaviikolla ja myös kevättalven viikonloppuina hiihdon harrastajien iloksi. Fagerlund muistuttaa myös, että hiihtolaavun luona on puita liiterissä, ja niitä saa ottaa tarpeen mukaan jokainen kuntalainen.

Latupohjat on pidetty talkoovoimin kunnossa, pururataa on 4 km, josta suurin osa on valaistua. Latuverkoston peräkulmaan on tehty uusi 500 metrin jatkolenkki.

Kesällä myrsky teki tuhojaan 2 km matkalla latuverkostossa. Se katkoi tolpat ja rikkoi lamput, mutta syytä huoleen ei hiihdon harrastajilla ole:

– Ladut olisivat muuten jo kunnossa, mutta lumi vielä puuttuu, Fagerlund lupaa.

Vaikka osa lampuista on yhä pois käytöstä, on kilometrin lenkki valaistu, joten myös illalla on mahdollisuus lähteä hiihtämään.

Myrsky rikkoi latuja valaisleet lamput, mutta kilometrin lenkillä on toimiva valaistus jo nyt, joten illalla voi huoletta lähteä hiihtämään.

Faktaa:

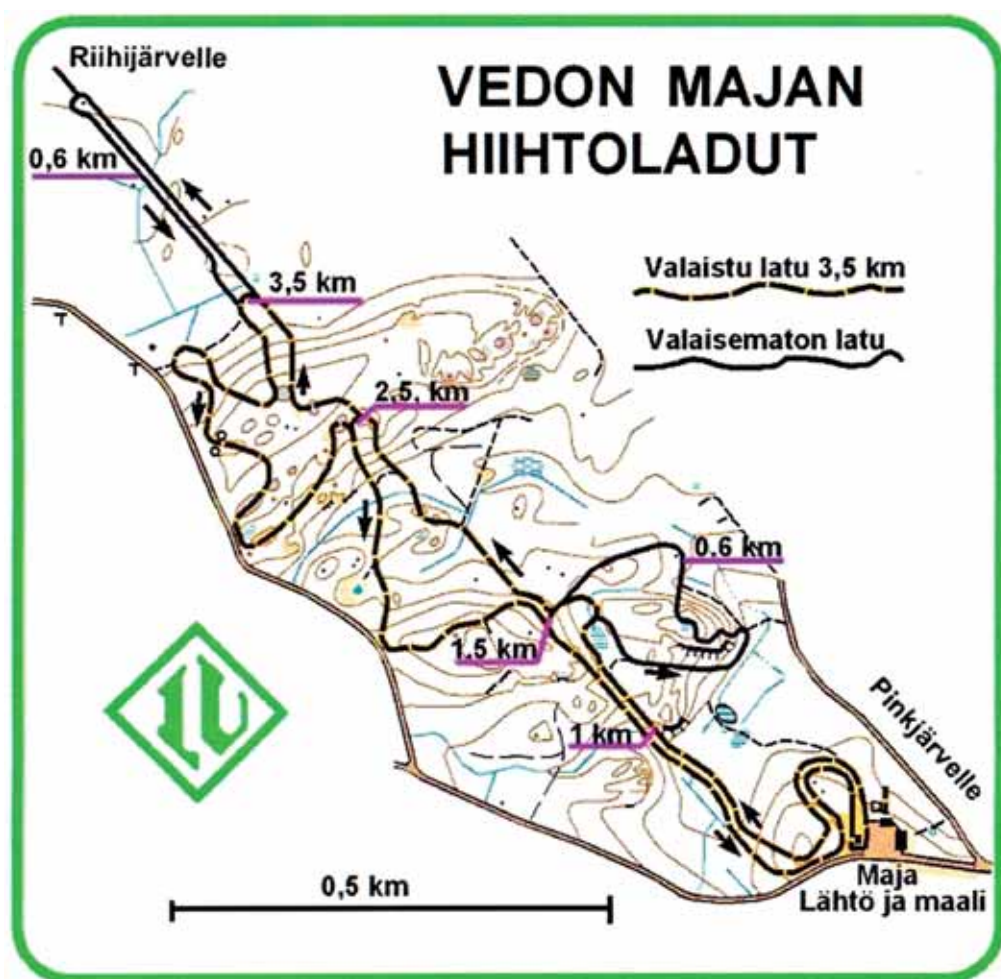
-Hiihtomajalla tehtiin 2004-2005 remonti:

keittiö remontoitiin kokonaan uusiksi ja kunnan vesi tulee

-Maja soveltuu 70-80 hengelle juhla- ja kokoustiloiksi.

-Pihalla on myös laavu, jossa voi paistaa vaikka makkaraa.

-Majaa voi vuokrata p. 040-5754196.

Laavu on kaikkien kuntalaisten käytössä.

Hiihtokauden 2010 päättäjaisissä majalla 4. toukokuuta mukana olivat palkitut, toimitsijat ja huoltajat.

Hiihtojaosto 2010

Puheenjohtaja

Matti Fagerlund

Sihteeri

Irma Kallio

Valmentaja

Paavo Koski

Jäsenet

Timo Helminen

Arto Jaakkola

Reijo Männistö

Harri Männistö

Tuula UusiAro-Nummi

Laitakarin Lavan vetonauloina vanha tanssimusiikki ja hyvä tanssilattia

– Laitakarin lavan avajaisia vietettiin vappuna 1964 ja säännöllistä tanssitoimintaa on Luvian Veto järjestänyt Laitakarissa vuodesta 1972 alkaen, kertoo Terttu Aho.

Tansseja on koko ajan pyritetty vetolaisten voimin talkootyönä. Nykyisellään Aho kuvailee Laitakaria aikuisten ja pariskuntien kesäiseksi tanssi-paikaksi, jonka vetonauloja ovat hyvä tanssilattia sekä vanhaa tanssimusiikkia soittavat orkesterit.

Tansseja on viime vuosina järjestetty ainoastaan varsinaisina kesäkuukausina, 14 kertaa kesässä. Yksi lauantainen tanssi-ilta sitoo 10 vapaaehtoista eri tehtäviin.

Lavaa on alkuperäisestä muodostaan laajennettu muutaman kerran. Ravintola- ja keittiötilat uusittiin vuonna 1999. Syksyllä 2002 taas käynnistettiin EU-rahoitteinen korjaushanke, johon sisältyi tanssisalin lattian, ikkunoiden, ovien ja seinävieruspenkkien uusiminen sekä seinien panelointi. Keväällä 2003 raivattiin ja siistittiin myös lavan ympäristö, kylvettiin nurmikko ja istutettiin pensaita. Ennen kesän 2005 tansseja korjattiin WC-tilat.

Ei järjestyshäiriöitä

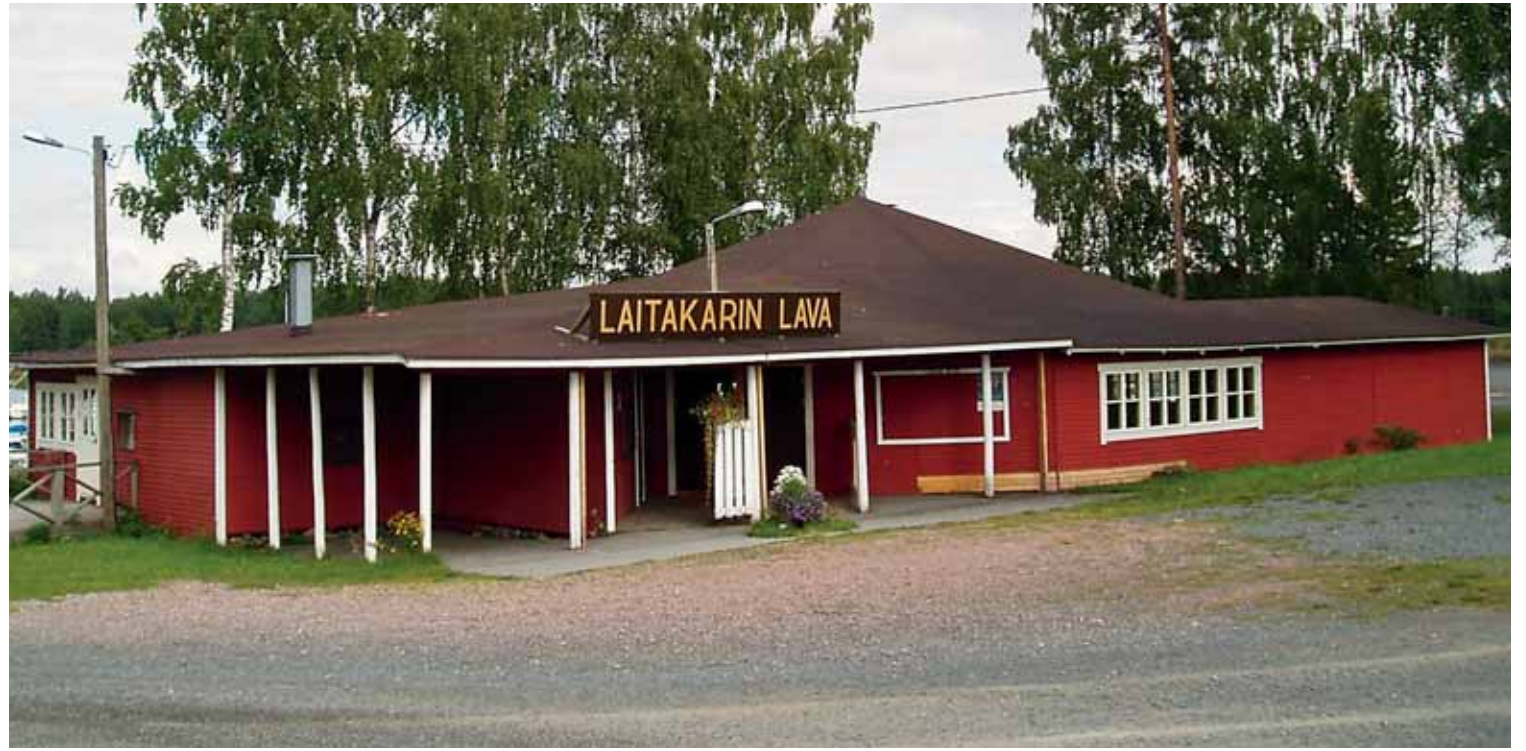
Vuonna 2002 lavan alueesta tehtiin oma vuokrasopimus Laitakarin osakaskunnan kanssa. Siihen saakka oli toimittu MTK-Luvian alivuokralaisina.

Oluen myyntilupa lavan ravintolaan hankittiin 1997, joten vuoden 2004 alusta pakolliseksi tullut anniskelupassi pitää nykyisin olla yhdellä joka ravintolaryhmästä.

Myös järjestyksenvalvontamääräysten muuttuminen aiheutti sen, että tanssi-ilta on pitänyt olla yksi tai useampi kurssin suorittanut henkilö, vaikei järjestyshäiriöitä lavalla ole ollutkaan.

Kesäillan valssia ja kävijöitä

Kävijämäärä lavalla pysyi vuosikaudet melko vakiona. Salin remontin jälkeen kävijämäärät hie-

man nousivat. Kävijämäärään hetkellisesti vaikutti myös kesällä 2003 nauhoitettu Kesäillan Valssi-ohjelma, jolloin Laitakari sai myös valtakunnallista julkisuutta. Tanssijoita oli silloin arkisesta huolimatta 644 henkeä, mikä lienee kaikkien aikojen yleisöennätys.

– Souvarit ja Lasse Hoikka toivat kesinä 2003 ja 2004 lavalle sellaisia tanssijoita, joita aikaisemmin ei ollut näkynyt. Viime vuosina ei vastaavia tähtiesiintyjä ole ollut, ja tanssijämäärä on ollut keskimäärin 150 henkeä/tanssi-ilta, Aho muistelee.

Satakunnan Caravaanarit keksivät Laitakarin alueen ainutkertaisuuden ja järjestivät vapusta 1999 alkaen Laitakariin kevätkokouksensa, ja siihen liittyen lavalla tanssit. Viime vuosina kokouksien on kuitenkin ollut vasta syyskuun ensimmäisessä viikonvaihteessa.

– Nämä kokoukset ovatkin tuoneet mukanaan myös muutaman caravaanarin kesätansseihin.

Kaljaasi Ihanan rakentaminen Laitakarissa on tuonut mukanaan oheistoimintaa myös lavalle. Perinnelaivayhdistys Ihana on järjestänyt lavalla muutamat tanssit sekä illanviettoja, ja ravintola

on ollut avoinna Ihanan tapahtumien yhteydessä.

Lavalla on järjestetty myös muun muassa kesäjuhlia, yritystilaisuuksia, metsäiltamia, leirejä sekä perhejuhlia.

Uusi toiminta tervetullutta

– Koska tansseissa kävijöiden määrä on vuosi vuodelta vähentynyt, onkin kaikki oheistoiminta tervetullutta ja jatkossa tulisikin miettiä uusia toimintamuotoja lavan käytölle, Aho kehottaa.

Rakennus on ulkoiselta asultaan vaatimaton ja sulautuu hyvin merenrantaan ja venevalkama-ympäristöön. Sisältä se kuitenkin on valoisa, viihtyisä ja varustukseltaan täysin nykyaikainen.

Laitakarin lavan tuotto on näytellyt melko merkittävää osaa Luvian Vedon taloudessa, eikä korvaavia rahanhankintakeinoja ole tällä hetkellä näkyvissä.

Lavan toiminnan pyörittäjäjoukossa on viime vuosien aikaan tapahtunut sukupolven

vaihdos, talkooryhmiin on saatu uusia ja nuorempia henkilöitä. Ravintolatoiminnasta ja lavan hoidosta ja huollosta on vastannut Anssi Perämäki, vuokrauksesta ja talkoolaisista Reetta Apajasalo ja orkesterien hankinnasta Ritva Merenkivi.

– Kun joku vielä keksisi keinon, millä myös nuorempi väki ja ennen kaikkea luvialaiset saataisiin kiinnostumaan lavatansseista, olisi se Laitakarin lavan tulevaisuuden kannalta merkittävä ja tärkeä asia, Aho toivoo.

Onko sinulla ideoita mihin Vedon Lavaa voitaisiin käyttää tai kehittää?

Ota yhteyttä:

Anssi Perämäki

anssi.peramaki1@luukku.com

Tai

Reetta Apajasalo

reetta.apajasalo@gmail.com

Kesäillan Valssi-ohjelma toi lavalle paljon väkeä ja valtakunnallista julkisuutta.

Yleisurheilujaoston puheenjohtajan kuulumisia

Seuran yleisurheilutoiminta on muutamien viimeisten vuosien aikana kokenut pienoista matalapainetta, tarjolla olevaa harrastustoimintaa kunnassamme on niin paljon, etteivät liikunnalliset lapset ja nuoret ehdi samaan aikaan kovin moneen harrastukseen. Kaikista nuorimpia harrastajia yleisurheilutoiminta on houkuttanut vanhempiensa kanssa kentän laidalle hienosti. Nuorimmat mukana olleet ovat 2-3 vuotiaita. 10-vuotiaita ja sitä vanhempia ei lajin pariin ole juurikaan enää riittänyt.

On ollut mukava huomata että juuri pienimpien lasten vanhemmat ovat olleet aktiivisia kentän laidalla ja pyyteettömästi tarttuneet lapion varteen tai sekuntikelloon pyydettyä. Vanhemmista on saatu hyviä apuohjaajia tuokioihin, sillä vilkkaat pienet lapset kaipaavat useamman aikuisen ohjausta ja valvontaa, jotta kaikki nauttivat harjoittelusta. Näin lasten liikunnasta on nauttinut koko perhe! Kiitos kaikille vanhemmille.

Kausi alkoi perinteisesti maastojuoksutoiminnalla Porsmusan pururadalla huhtikuussa. Peruskuntoa nostettiin harjoituksin ja kilpaillen - myös seuran mestaruusjuoksut saatiin purulla juostuksi hymysuin ja kotiin lähti monta mestaria mitalit kaulassa.

Kesällä odoteltiin uuden kentän valmistumista myös me yleisurheilijat innoissaan. Uudet korkeushyppypatjat nostattivat suun pielet korviin asti, puhumattakaan pituushyppypaikkojen ehjistä juoksumatosta! Vielä kun saataisiin joskus juoksumattoa kiertämään koko kentän ja useamman radan verran... Kuulanyöntörinki sekä keihäänheittopaikka löydettiin uusilta paikoiltaan, ja nekin todettiin toimiviksi kunnanmestaruuskilpailujen yhteydessä.

Muutenkin kentän uudistukset ovat toimineet mielestäni hyvin. Uudet aidat ovat vähentäneet pituushyppy-paikan vaaratilanteita, jossa pukuhuoneista saapuneet jalkapalloilijat ja hyppynsä keskittyneet pienet Ringa Ropot ovat usein törmänneet.

Menneenä kesänä tarjosimme ohjattua harjoittelua kaikille halukkaille. Lisäksi seuran omat mestaruuskisat ja kunnan mestaruuskisat järjestettiin poikkeuksellisesti samalla kertaa, järjestelyvastuu oli luonnollisesti LuVen aktiivisella talkooporukalla. Kiitos kaikille osallistuneille, järjestelyt onnistuivat hienosti!

Toimintaa oli tänä vuonna hieman vähemmän kuin aikaisempina vuosina. Jumpsista ei saatu järjestetyksi syyskaudella ohjaajan ja sopivien salivuorojen puutteen vuoksi. Halukkaita ohjaajia otetaan riemurinnoin vastaan, jos joku kokisi pienten lasten liikuttamisen sydämen asiakseen.

Aiemmin myös yleisurheiluharrastelijoiden joukko on ollut suurempi, joten niitä aikoja ensi vuonna tavoitellen toivotan kaikille matkan varrella mukana olleille oikein hyvää loppuvuotta sekä liikunnallista alkavaa vuotta.

Ulla Joopi

Kunniakierros nuorisourheilun hyväksi

Luvian uudistettu urheilukenttä täyttyi nuorten hyväksi juoksevasta väestä elokuun 26. päivänä.

– Kunniakierros on tunnin juoksutapahtuma, jossa jokainen voi koettaa kuntoa tai juosta ihan hivin vuoksi ja osallistua samalla Luvian Vedon ja Suomen Urheiluliiton yhteiseen varojenkeräykseen nuorisotoiminnan hyväksi, kertoo yleisurheilujaoston puheenjohtaja Ulla Joopi.

Tänä vuonna Suomen Urheiluliitto ja sen jäsen seurat toteuttivat Kunniakieroksen jo 29. kertaa. Tähän mennessä Kunniakieroksella on

kerätty valtakunnallisesti jo noin 26 miljoonaa euroa nuorisotyöhön.

– Huomattavaa on, että ilman kunniakierosta lähes koko tuo summa olisi jäänyt saamatta Suomen lasten ja nuorten liikuntaan! Kiitos siis kaikille paikallisille tukijoille, Joopi iloitsee.

Vuonna 2010 Kunniakierrokseen osallistui yhteensä 207 seuraa ympäri Suomea. Kunkin seuran osuus keräämästään tuloksesta on 50%, jos seuran nettotulos on alle 2500 euroa. Mikäli seuran nettotulos kasvaa, saa seura luonnollisesti suuremman osan.

–Ensi vuonna tulemme jälleen järjestämään Kunniakieroksen, joten nyt voi jo alkaa hankkimaan itselleen sponsoreita ja ryhtyä tukemaan luvialaista nuorisourheilua, Joopi lupaa ja jatkaa:

–Ensi vuonna on myös Kunniakieroksen 30-vuotisjuhlavuosi, joten eiköhän mekin järjestetä entistä ehompi Kunniakierros-juhlakeräys!

Luvian uuden urheilukentän avajaiset olivat myös Vedon juhlaa Kenttä on ollut suureksi iloksi urheilijoille

Avajaisissa nähtiin myös LuVen ottelu PiTua vastaan.

Ulkokaukalossa pelattiin junioripelejä.

Kaisa Löfgren juonsi kentän avajaistilaisuutta.

Kari Ojalahti leikkasi avajaisnauhan.

**Yleisurheilujaosto
2010**

**Puheenjohtaja
Ulla Joopi**

**Jäsenet
Anne Fagerlund
Anssi Perämäki
Jouni Tuomola
Tero Salonen**

Ensi kesän triathloniin voi alkaa valmistautua jo nyt

-Triathlon järjestettiin kolmatta kertaa nyt viime kesänä. Ajankohdaksi on kahtena viime kertana vakiintunut heinäkuun alku, kertoo Juha Joopi.

Ensimmäisellä kerralla kokeiltiin ¼ triathlonia, jossa uitiin 900 metriä, juostiin 10 kilometriä ja pyöräiltiin 42 kilometriä.

- Se todettiin kuitenkin hieman turhan ranskaksi, joten toiset kaksi kertaa ollaan menty 1/8 triathlon, jossa matkat puolitettiin.

Reitit ovat hieman muuttuneet Nakkilan lähistöltä Viasveden suunnalle. Viime kesänä kilpailu päättyi Antti Tuomisen saunalle.

Tänä vuonna Triathloniin osallistui 6 henkeä, mutta edellisenä vuonna toistakymmentä.

- Ilmoittelu oli vähän heikkoa viime kesänä, mutta nyt voivat kaikki jo alkaa valmistautua ensi kesän triathloniin, Joopi heittää haasteen.

Tulokset:

Luvian Vedon avoin 1/8-triathlon 10.7.2010

Naiset

1. Mari Lehtilä 1.31,22

Aika

Miehet

1. Markku Tuominen 1.15,49

2. Harry Sookari 1.16,00

3. Mikko Karjalainen 1.30,11

4. Harri Tuominen 1.34,11

5. Mikko Tuominen 1.46,55

Kuntoilujaosto 2010

Puheenjohtaja

Markku Tuominen

Jäsenet

Juha Joopi

Jarkko Heinilä

Yrjö Aho

Tapani Marjanen

Reetta Apajasalo

Kimmo Aho, Petteri Lundström, Petri Paukkunen, Mikko Karjalainen, Matti Leppäniemi ja Juha Joopi uintiosuudella. Yläkulman jalat kuuluvat myös mukana olleelle Mikko Tuomiselle.

Uintiosuus on suoritettu Porin maauimalassa, juoksu ja pyöräily Luvialla.

Melontaretki Yksikään ei kaatunut

Melontaretki Pinkjärveltä Laitakariin toteutettiin viimeksi vuonna 2009, mutta toiveissa on jatkaa sen järjestämistä tulevaisuudessakin.

- Viime kesänä ei saatu retkeä toteutettua, yhtenä syynä huono sää, kertoo **Juha Joopi**.

Kesällä 2009 alkumatka Pinkjärveltä laskujassa oli viidakkomainen, sillä päälle kumartuvat puut toivat upeaa tunnelmaa. Myllynahteen koskella kanoottit nostettiin auton kyytiin ja käytiin välissä **Tuomo Salosen** laavulla paistamassa makkaraa.

Paiston jälkeen jatkettiin matkaa, mutta Joopin mukaan liikkeellä oltiin hieman myöhään kesällä, sillä vesi oli ajoittain kuivunut melko pahasti.

- Väkeä oli mukana paljon, 8 tai 9 kanoottia ja jokaisessa vähintään kaksi henkilöä, eli yhteensä suunnilleen 25 henkeä, hän kertoo ja tahtoo kii-

tellä **Tuomo Salosta** ja **Tapani Marjasta**, joista oli retkessä suunnaton apu.

Yksikään kanootti ei matkalla kaatunut, mutta Mikolantien kohdalta umpeen kasvanut oja tuotti melojille haasteita.

- Hienointa retkessä oli yhdessä oleminen ja tekeminen, kun mentiin eteenpäin pikkuhiljaa kiireettömästi, Joopi kiteyttää.

Peltojen keskellä melonnassa oli omat haasteensa.

Osallistujille hienointa oli yhdessä tekemisen tunne.

Viidakkomaiset maisemat olivat upea lisä melontaretkeen.

Tekstaripalsta

Yhdystien ilo on seurata liikkuvien lasten pelailua uudella futiskentällä!
 - Seatkuski -

Missä minä nyt Luvialla tätä kiekkoa paiskon, kysyy heittolajin harrastaja jumalan armosta. Nurmikkokin on nykyään muovia.

Kiitos kentänhoitaja-Jannelle urheilupaikkojen siisteydestä!
 - ei ol enä tarvin lasinsirui kerät -

LuVe kioskitointi on hoitu nykyä valla mallikkast, ei ol makkaraka sukkela färäst.
 -luanikka färäst kraavi siikka -

Kiitos ahkerille ladun tekijöille loistavista hiihto-olosuhteista!
 Nimim. Saisiko ison ylämäen päälle mehupisteen?

Sukuvika on se kun suksi ei luista!
 Nimim. pitopohjasuksi on humpuukia.

Koska tuutte hakemaan nää mun keräyspaperit täältä tien poskesta?
 - Ihan ajallaan on laitettu -

Jokos se Homeros esiintyi Laitakarissa?
 Nimim. Seinäruusu

Miksi Laitakarin lavan tanssilattia on niin tahmea, eikö sitä liukastetta saisi enemmän?
 Nimim. parkettien partaveitsi

Mahdottoman liukas tuo Laitakarin tanssilattia. Miksi sitä liukastetta laitetaan sinne niin paljon?
 Nimim. parkettien partahöylä

Koska seuraava triathlon järjestetään? Viimekesäiset kisat jäivät väliin, koska 3D-uimalasit eivät saapuneet ajoissa Saksasta.
 - Hyvin varusteltu -

Voitaisiinko ensi vuonna trithlonrata merkitä selvemmin? Täällä Säikässä on jo sauna jäähtynyt.
 - Vasta maaliin löytänyt -

Koskas tälle juoksuradalle saadaan tartani? Tahtoo nää piikkarin piikit kulua turhan nopeeta.
 Nimim. Tiilimurska suttaa vaatteet

Minulta on jo 3 viikkoa ollut Veto hukassa. Mistä löytäisin uuden Vedon?
 - Vedoton Verkkorannasta-

Miksei Veto ota huomioon alle kouluikäisiä? Jumpsis tarvitaan takaisin!
 - Huolestunut äiti-

Vedon tunnetta ei ole koskaan ole liikaa!
 Nimim. luvialaiset villasukat

Vedon uusi johtokunta, eli Jarkko Heinilä, Juho Lehtonen, Anssi Perämäki, Harri Lehtinen, Kimmo Aho, Ulla Joopi, Irma Kallio ja Reetta Apajasalo. Kuvasta puuttuvat Matti Fagerlund, Erkki Kivekäs ja Markku Tuominen.

1930 - 2010 LUVIAN VEDON TOIMIHENKILÖT

Puheenjohtajat

Heinilä Eero	1930, 1933-1934
Liukas Yrjö	1931
Haula Kalle	1935-1938
Helimo Teuvo	1939-1949
Hannus Keijo	1932, 1950-1951
Kylänpää Reino	1952-1954, 1956-1959
Koivu Eino	1955, 1960-1969
Sutinen Onni	1970-1981
Railamaa Urho	1982-1987
Aho Yrjö	1988-1994
Tuominen Antti	1995-2007
Perämäki Anssi	2008 >

Sihteerit

Hannus Keijo	1930
Suominen Reino	1931
Saarnivaara Pentti	1932-1935
Haula Oiva	1936-1938
Haula Kalle	1939-1945
Päivike Kaarlo	1946-1947
Löytty Jukka	1948
Kylänpää Reino	1949-1951
Hermonen Olli	1952-1954
Hermonen Kalle	1955
Nummela Otto ja Jalava Ilmari	1956-1962
Tamminen Eero	1963-1969
Hermonen Tauno	1970-1972
Vahtio Jaakko	1973-1980
Aho Yrjö	1981-1987, 1998-1999
Kuusinen Irene	1988-1992
Kyrövaara Hannu	1993-1997
Sutinen Jaakko	2000-2007
Aho Kimmo	2008-2010

Rahastonhoitajat

Suominen Reino ja Heinilä Eero	1930-1969
Railamaa Urho	1970-1981
Aho Terttu	1982-1987, 1990-2005
Kyrövaara Hannu	2006-2007
Apajasalo Reetta	2008-2010

Kirjanpito

Aho Terttu	1978 >
------------	--------

LAITAKARIN TANSSITOIMINTA

Orkesterit

Railamaa Urho	1972-1987
Varjus Maija	1988-1999
Niemi Aila	2000-2005
Sikoniemi Jaana	2006
Merenkivi Ritva ja Linja Jaana	2007>

Ravintola

Vahtio Jaakko	1972-1980
Varjus Maija	1981-1999
Aho Terttu	2000-2004
Sikoniemi Jaana	2005-2006
Perämäki Anssi	2007>

JOHTOKUNTA 2011

Puheenjohtaja

Perämäki Anssi

Varapuheenjohtaja

Lehtinen Harri
 Aho Kimmo
 Apajasalo Reetta
 Fagerlund Matti
 Heinilä Jarkko
 Joopi Ulla
 Kallio Irma
 Kivekäs Erkki
 Lehtonen Juho
 Tuominen Markku

Entiset puheenjohtajat

Nykyään Vedon entiset puheenjohtajat keskittyvät hyötyurheiluun.

Yrjö Aho osallistui nuijatanssiin

– Hiihtoharrastus oli omalla kaudellani valtavassa nousussa, mutta jalkapalloa ei ollut nykyisellä mittapuulla, kertoo **Yrjö Aho** muistellessaan puheenjohtajuuskauttaan vuosina 1988-1994. Hiihdon suosioon näinä vuosina vaikuttivat hyvät lumitalvet ja hyvien vetäjien määrä. Aho harmittelee, että nykyiset talvet ovat vähentäneet hiihtäjien määrää, eikä Vedolla ole tällä hetkellä edes piiritason hiihtäjiä.

Parhaimmiksi muistoiksi omalta kaudeltaan Aho mainitsee suurkisat Helsingissä vuonna 1990. Suurkisat olivat pikemminkin eräänlainen katselmus urheiluun kuin varsinainen kilpailu: ne kestivät viikonlopun ja oleellisempaa kuin kilpailu oli yhdessä olo.

– Itse osallistuin puheenjohtajien nuijatanssiin. Siinä jokaiselle ilmoittautuneelle seuralle tehtiin nuija, ja neljän hengen ryhmissä esitettiin koreografia. Nuijat vaihdettiin myös ryhmän kesken, ja **Tapani Marjasen** tekemä

Luvian Vedon nuija lähti Kyläsaareen. Luvialle saatiin kyläsaarelaiten nuija, joka on nyt Tasalassa, Aho kertoo.

Vedon tulevaisuudessa Aho näkee monia haasteita.

– Veto on ennen kaikkea kasvattajaseura, jonka ei ole mahdollista valmentaa huipputason urheilijoita, paitsi alkuun tietenkin, hän tuumii ja jatkaa:

– Yleisseurana on nykyään vaikeaa, kun jokaiselle lajille tahdotaan monessa paikassa perustaa oma seura. Myös sitoutuneiden vetäjien saaminen on haastavaa.

Tulevaisuuden toivonpilkahduksena Aho kokee erityisesti jalkapalloilun upean nousun uuden kentän ja harrastajien mukana.

Antti Tuominen iloitsi SM-kullasta ja uusista rakennuksista

Ensimmäisenä asiana puheenjohtajuuskaudeltaan 1995-2007 **Antti Tuominen** muistaa rakennusten korjauksia. Korvenkylän hiihtomajan pururata tehtiin ja kunnostettiin. Majaa remontoitiin myös sisältä. Lisäksi tanssilava Laitakarissa pistettiin keittiö- ja lattiaremonttien mukana uuteen uskoon. Urheilupuolella hiihto jatkoi vahvana lajina.

– Hienoimpia muistoja on se, kun miesten 20-vuotiaiden sarjassa 3 kertaa 10 kilometrin viestihiihdossa voittiin Suomen mestaruus, Tuominen iloitsi mahtavasta saavutuksesta.

Jalkapallossa oli hänen kautensa aikana pieni notkahdus, kun edustusjoukkuetta ei muutamaan vuoteen ollut.

– Silloin oli kuitenkin paljon nuoria ja saatiin naiset ja tytöt mukaan, hän kertoo.

Erytynen ilonaihe Tuomiselle tämän hetken Vedossa onkin ollut jalkapallon nousu

korkeampaan sarjaan kuin koskaan ennen.

– Uutena tunnuslauseenakin kuuluu olevan ”vihreä sydän ja vihreä veri”, Tuominen kertoo uusista harrastajista.

Tällä hetkellä Vedon ykköslajit ovat jalkapallo, yleisurheilu ja hiihto, mutta myös pienempimuotoista urheilua järjestetään esimerkiksi kuntojaoston puolesta. Tuominen tahtoisi kannustaa seuraa monipuolisuuteen.

– Olisi hienoa, että Veto edelleenkin kokeilisi uusia lajeja ennakkoluulottomasti, ja pitäisi totta kai myös vanhoja yllä. Mikäli uusi laji ei saavuta suosiota, se voidaan aina vaihtaa.

Tuominen toivoo Vedolta tulevaisuudessaakin jaksamista nuorison liikuttajana.

– Vedon vahvuus on siinä, että perheet saadaan liikkumaan: lasten mukana opetetaan myös vanhemmat urheilemaan.

80-vuotias Veto juhli Tasalassa

Uusi kiertopalkinto lähti liikkeelle

Luvian Veto ry:n 80-vuotista taivalta juhlittiin Tasalassa 20. marraskuuta. Juhlapäivällisen merkeissä paikalle olivat kutsuttuina kaikki Vedon jäsenet, kesällä Laitakarissa töissä olleet sekä aiemmin hallituksessa olleet henkilöt. Ohjelmassa kuultiin niin musiikkiesityksiä kuin puheitakin.

Sali oli täynnä iloisia juhluvieraita. Seinille oli laitettu esille seuran asusteita vuosien varsilta.

Vuoden Vetolainen urheilija Noora Raitanen.

Uusi kiertopalkinto "Alen potku" sekä vuoden peippailijalle jaettava pysyvä palkinto.

Puheenjohtaja Anssi Perämäki pitämässä juhlapuhetta.

Luvian Naiskuoron duo Reija Katajisto ja Annukka Kiviniemi esiintyivät.

Lavalla nähtiin myös haitaripartion Sami Männistö ja Pekka Homeri sekä kitaristi Harri Wiro.

Tilaisuudessa saivat huomionosoituksen myös Vedon edelliset puheenjohtajat Yrjö Aho ja Antti Tuominen.

*Hyvää Uutta Vuotta 2011
toivoo Luvian Veto*